

**IEKŠLIETU MINISTRIJAS UGUNSDZĒSĪBAS UN GLĀBŠANAS DEPARTAMENTA
DIREKTORS**

**RĪKOJUMS
PAR ĀRA UGUNSDZĒSĪBAS ŪDENSAPGĀDES TĪKLU UN BŪVJU PROJEKTĒŠANAS
UN UZSTĀDĪŠANAS NOTEIKUMU APSTIPRINĀŠANU**

Nr.
Viļņā

Saskaņā ar Lietuvas Republikas Likuma par ugunsdrošību 7. panta 1. punkta 3. apakšpunktu un Lietuvas Republikas Būvniecības likuma 8. panta 5. punktu un ņemot vērā 5. punktu valdības 2008. gada 9. aprīļa Rezolūcijā Nr. 341 par kompetences piešķiršanu valsts iestādēm, lai noteiktu būvju pamatprasības un būvdarbu tehniskos parametrus atbilstoši būvdarbu vai būvizstrādājumu raksturlielumu līmeņiem un klasēm:

1. Ar šo es atbalstu noteikumus par āra ugunsdzēsības ūdensapgādes tīklu un konstrukciju projektēšanu un uzstādīšanu (pievienots).
2. Ar šo pasludinu par spēkā neesošu Iekšlietu ministrijas Ugunsdzēsības un glābšanas departamenta direktora 2007. gada 22. februāra rīkojuma Nr. 1–66, ar ko apstiprina normatīvos būvju drošības dokumentus (ar grozījumiem un papildinājumiem ar Noteikumiem), 1.4. apakšpunktu.
3. Ar šo apliecinu, ka šis rīkojums stājas spēkā

Direktors

APSTIPRINĀJA
iekšlietu ministrijas Ugunsdzēsības
un glābšanas departamenta direktora
rīkojums Nr....

ĀRA ŪDENSAPGĀDES TĪKLU UN KONSTRUKCIJU PROJEKTĒŠANAS UN UZSTĀDĪŠANAS NOTEIKUMI

I NODAĻA VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. Noteikumi par āra ūdensapgādes tīklu un ēku projektēšanu un uzstādīšanu (turpmāk tekstā — “Noteikumi”) tika izstrādāti saskaņā ar Lietuvas Republikas Būvniecības likumu [9.1], Būvniecības tehniskajiem noteikumiem STR 2.01.01(2):1999 “Būvdarbu pamatprasības. Ugunsdrošība”, kuri apstiprināti ar Lietuvas Republikas vides ministra 1999. gada 27. decembra Rīkojumu Nr. 422, ar ko apstiprina Noteikumus STR 2.01.01(2):1999 “Pamatprasības ēkām: Ugunsdrošība” [9.4] un ugunsdrošības pamatprasības, kas apstiprinātas ar Iekšlietu ministrijas Ugunsdrošības un glābšanas departamenta direktora 2010. gada 7. decembra rīkojumu Nr. 1–338, ar ko apstiprina ugunsdrošības pamatprasības [9.16].

2. Noteikumi ir izstrādāti saskaņā ar prasībām Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 22. jūnija Direktīvā 98/34/EK, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību standartu un tehnisko noteikumu jomā.

3. Jebkurš produkts, kas importēts no Eiropas Kopienas dalībvalsts vai Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas (EBTA) dalībvalsts, kura parakstījusi Līgumu, ar ko izveido Eiropas Ekonomikas zonu (EEZ), un kas laists Lietuvas Republikas tirgū bez ierobežojumiem, ja tas ir ražots kādā Eiropas Savienības dalībvalstī vai EBTA valstī ar likumīgiem līdzekļiem vai likumīgi importēts dalībvalstī no trešām valstīm un to atļauts tirgot valstī. Preču brīvas aprites ierobežojumi ir pamatoti, ja netiek nodrošināts līdzvērtīgs dažādu likumīgo interešu aizsardzības līmenis.

4. Noteikumu prasības ir saistošas visiem būvniecības procesa dalībniekiem, valsts pārvaldes iestādēm, būvdarbu īpašniekiem (vadītājiem vai lietotājiem), kā arī citām juridiskajām un fiziskajām personām, kuru darbību regulē Būvniecības likums [9.1].

5. Papildus šiem noteikumiem ir jāievēro tiesību akti, kas nosaka būvdarbu (viena, vairāku vai visu) pamatprasības un būvdarbu tehniskos parametrus atbilstoši būvdarbu vai būvizstrādājumu raksturlielumu līmeņiem un klasēm, normatīvās tehniskās būvniecības prasībām, būvdarbu drošības un mērķa dokumentiem un āra ugunsdzēsības ūdensapgādes tīklu un būviekārtu ražotāja sniegtajai tehniskajai informācijai.

6. Regulas prasības attiecas uz:

6.1. jaunu būvju projektēšanu un būvniecību;

6.2. rekonstruētām konstrukciju daļām;

6.3. remontētām būvju daļām, ja āra ugunsdzēsības ūdens apgādes sistēmas izvietojums vai mērogs tiek mainīts vai citādi ietekmēts būves remonta laikā;

6.4. konstrukcijas vai konstrukciju daļām, mainot to izmantošanas mērķi.

7. Noteikumi neattiecas uz struktūrām, kurās tiek ražotas, izmantotas vai uzglabātas sprāgstvielas, naftas un gāzes ieguve un naftas pārstrāde.

8. Noteikumos lietotie termini atbilst Būvniecības likumam [9.1], ugunsdrošības pamatprasībām, apstiprināts ar Iekšlietu ministrijas Ugunsdzēsības un glābšanas departamenta direktora 2010.gada 7.decembra rīkojumu Nr.1–338, ar ko apstiprina ugunsdrošības pamatprasības [9.16], Lietuvas Republikas Likums par teritoriālajām administratīvajām vienībām un to robežām [9.3], Lietuvas standarts LST EN ISO 13943 “Ugunsdrošība. Glosārijs (ISO 13943:2017)” [9.13],

Lietuvas standarts LST EN 14339 “Zemzemes ugunsdzēsības krāni” [9.14] un Lietuvas standarts LST EN 14384 “Gaisa ugunsdzēsības hidranti” [9.15].

II NODAĻA ATSAUCES

9. Noteikumi ietver atsauces uz šādiem tiesību aktiem:
 - 9.1. Lietuvas Republikas Būvniecības likums;
 - 9.2. Lietuvas Republikas Nekustamā kultūras mantojuma aizsardzības likums;
 - 9.3. Likums par teritoriālajām administratīvajām vienībām un to robežām Lietuvas Republikā;
 - 9.4. Tehniskie noteikumi par ēku STR 2.01.01(2):1999 “Ēku pamatprasības. Ugunsdrošība”, kas apstiprināts ar Lietuvas Republikas vides ministra 1999. gada 27. decembra Rīkojumu Nr. 422, ar ko apstiprina Noteikumus STR 2.01.01(2):1999 “Ēku pamatprasības. Ugunsdrošība”;
 - 9.5. Būvniecības tehniskie noteikumi STR 1.05.01:2017 “Būvniecības dokumenti. Būvniecības pabeigšana. Nepabeigtu būvju reģistrācija un nodošana. Būvniecības apturēšana. Patvaļīgas būvniecības rezultātu likvidēšana. Tādu būvniecības rezultātu likvidēšana, kas izriet no nelegālas būvatļauju izdošanas”, kuri apstiprināti ar Lietuvas Republikas vides ministra 2016. gada 12. decembra Rīkojumu Nr. D1-878, ar ko apstiprina Tehniskos būvniecības noteikumus STR 1.05.01:2017 “Būvatļaujas dokumenti. Būvniecības pabeigšana. Nepabeigtu būvju reģistrācija un nodošana. Būvniecības apturēšana. Patvaļīgas būvniecības rezultātu likvidēšana. Tādu būvniecības rezultātu likvidēšana, kas izriet no nelegālas būvatļauju izdošanas”;
 - 9.6. Būvniecības tehniskie noteikumi STR 1.06.01:2016 “Būvniecības darbi. Būvdarbu uzraudzība, apstiprināta ar Lietuvas Republikas vides ministra 2016. gada 2. decembra rīkojumu Nr. D1-848, ar ko apstiprina būvniecības tehniskos noteikumus STR 1.06.01:2016 “Būvniecības darbi. Būvniecības uzraudzība”;
 - 9.7. Būvniecības tehniskie noteikumi STR 1.01.03:2017 “Ēku klasifikācija”, kas apstiprināti ar vides ministra 2016. gada 27. oktobra rīkojumu Nr. D1-713, ar ko apstiprina būvniecības tehniskos noteikumus STR 1.01.03:2017 “Ēku klasifikācija”;
 - 9.8. Būvniecības tehniskie noteikumi STR 2.06.04:2014 “Ielas un vietējie ceļi. Vispārīgās prasības, kas apstiprinātas ar Lietuvas Republikas vides ministra 2011. gada 2. decembra rīkojumu Nr. D1-933, ar ko apstiprina būvniecības tehniskos noteikumus STR 2.06.04:2014 “Ielas un vietējie ceļi. Vispārīgās prasības” (turpmāk — STR 2.06.04:2014);
 - 9.9. Būvniecības tehniskie noteikumi STR 2.07.01:2003 “Ūdensapgādes un notekūdeņu novadīšanas iekārtas. Ēku inženiertehniskās sistēmas. Āra inženiertehniskie tīkli”, kuri apstiprināti ar Lietuvas Republikas vides ministra 2003. gada 21. jūlija Rīkojumu Nr. 390, ar ko apstiprina Tehniskos būvniecības noteikumus STR 2.07.01:2003 “Ūdensapgādes un notekūdeņu novadīšanas iekārta. Ēku inženiertehniskās sistēmas. Āra inženiertehniskie tīkli”;
 - 9.10. Obligātās drošības prasības ugunsdzēsības un glābšanas aprīkojumam, instrumentiem un ierīcēm, ugunsdzēsības materiāliem, ugunsdrošības zīmēm, kas apstiprinātas ar Lietuvas Republikas iekšlietu ministra 2019. gada 11. jūnija rīkojumu Nr. 1V-535, ar ko apstiprina obligātās produktu drošības prasības ugunsdzēsības un glābšanas aprīkojumam, instrumentiem un ierīcēm, ugunsdzēsības materiāliem, ugunsdzēsības zīmēm (turpmāk “Obligātās produktu drošības prasības”);
 - 9.11. Reglamentēto būvizstrādājumu saraksts, kas apstiprināts ar Lietuvas Republikas vides ministra 2022. gada 24. janvāra Rīkojumu Nr. D1-15 par reglamentēto būvizstrādājumu saraksta apstiprināšanu;
 - 9.12. Noteikumi izplatītājiem un par elektroiekārtu uzstādīšanu apakšstacijām, kas apstiprinātas ar Lietuvas Republikas enerģētikas ministra 2011. gada 15. decembra Rīkojumu Nr. 1-303, ar ko apstiprina sadales un apakšstaciju elektroiekārtu uzstādīšanas noteikumus;
 - 9.13. Lietuvas standarts LST EN ISO 13943 “Ugunsdrošība. Glosārijs (ISO 13943:2017)”;

9.14. Lietuvas standarts LST EN 14339 “Zemzemes ugunsdzēsības krāni” (turpmāk — LST EN 14339);

9.15. Lietuvas standarts LST EN 14384 “Virszemes ugunsdzēsības krāni” (turpmāk — LST EN 14384);

9.16. Ugunsdrošības pamatprasības, kas apstiprinātas ar Iekšlietu ministrijas Ugunsdzēsības un glābšanas departamenta direktora 2010. gada 7. decembra rīkojumu Nr. 1–338, ar ko apstiprina ugunsdrošības pamatprasības (turpmāk — Ugunsdrošības pamatprasības);

9.17. Vispārējie ugunsdrošības noteikumi, kas apstiprināti ar Iekšlietu ministrijas Ugunsdzēsības un glābšanas departamenta direktora 2005. gada 18. februāra rīkojumu Nr. 64, ar ko apstiprina Vispārīgos ugunsdrošības noteikumus (turpmāk “Vispārējie ugunsdrošības noteikumi”);

9.18. Stacionāro ugunsdzēsības sistēmu projektēšanas un uzstādīšanas noteikumi, kas apstiprināti ar Iekšlietu ministrijas Ugunsdzēsības un glābšanas departamenta direktora 2016. gada 6. janvāra Rīkojumu Nr. 1–1, ar ko apstiprina stacionāro ugunsdzēsības sistēmu projektēšanas un uzstādīšanas noteikumus;

9.19. Ugunsdrošības zīmju lietošanas noteikumi uzņēmumos, iestādēs un organizācijās, kas apstiprināti ar Iekšlietu ministrijas Ugunsdrošības un glābšanas departamenta direktora 2005. gada 23. decembra rīkojumu Nr. 1–404, ar ko apstiprina noteikumus par ugunsdrošības zīmju izmantošanu uzņēmumos, iestādēs un organizācijās (turpmāk — Noteikumi par ugunsdrošības zīmju izmantošanu uzņēmumos, iestādēs un organizācijās);

10. Ja kādā no iepriekš minētajiem juridiskajiem instrumentiem izdara grozījumus, piemēro tiesību akta pašreizējo redakciju.

III NODAĻA VISPĀRĪGAS PRASĪBAS

1. Āra ugunsdzēsības ūdens padeves izmantošanas laikā ir jāievēro ugunsdrošības iekārtu ražotāja sniegtā tehniskā informācija un iekārtu lietošanu regulējošo normatīvo aktu prasības, lai saglabātu tehniskos parametrus, kas nosaka būves atbilstību ugunsdrošības pamatprasībām [9.4] visā būvdarbu ekonomiski pamatotā laikā.

2. Ugunsdzēsības vajadzībām nepieciešamā āra ugunsdzēsības ūdensapgāde Noteikumos ir jāsaprot kā:

2.1. “ugunsdzēsēju ūdensapgāde” ir santehnikas inženierbūves (ugunssūkņu stacijas, tvertnes, santehnikas tīkli, cauruļvadu sistēmas ar ugunsdzēsības hidrantiem);

2.2. “dabiskie un/vai mākslīgie ūdensobjekti” (turpmāk “ūdens avoti”) ir virszemes ūdensobjekti, kas radušies dabiskos apstākļos vai uzstādīti ar tehniskiem līdzekļiem, kuros ugunsdzēsībai nepieciešamais ūdens daudzums ir dabiski nodrošināts — no gruntsūdeņiem un/vai virszemes ūdeņiem jebkurā gadalaikā;

2.3. “ūdens tvertnes” ir rezervuāri, baseini, dīķi utt., ko var papildināt ar ūdeni un atdalīt ūdeni no vides, izmantojot necaurlaidīgas vielas.

3. Āra ugunsdzēsības ūdensapgādes tīklus un būves un to sastāvdaļas novērtē, pamatojoties uz spēkā esošo būvizstrādājumu, citu izstrādājumu un iekārtu atbilstību spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem [9.1; 9.11].

4. Jātestē āra ugunsdzēsības ūdens padeve. Āra ugunsdzēsības ūdensapgādes testēšanas un pārbaudes likums (turpmāk tekstā — “Likums”) tiek pabeigts saskaņā ar piemērojamo normatīvo tehnisko būvdokumentu prasībām un noteikumiem, kas reglamentē āra ugunsdzēsības ūdensapgādes pārbaudi [9.6]. Būvnieka (klienta), būvuzraudzības vadītāja, būvuzņēmēja pilnvarota pārstāvja, apakšuzņēmēja pilnvarota pārstāvja klātbūtnē tiek sastādīts likums.

Informācija par ugunsdzēsības hidrantiem, kas norādīta Noteikumu 1. pielikumā, un informācija par ūdens avotiem un ūdens tvertnēm, kas noteikta Noteikumu 2. pielikumā, jāpievieno būvju ugunsdrošības inženiertehnisko sistēmu aktiem [9.6].

5. Inženiertīklu klientam ir jāinformē Iekšlietu ministrijas Ugunsdzēsības un glābšanas departamenta teritoriālā struktūrvienība par departamenta pārraudzībā esošo teritoriju par āra ugunsdzēsības ūdensapgādes nodošanu ekspluatācijā.

6. Noteikumos noteikto ēkas augstumu (m) aprēķina no ugunsdzēsības un glābšanas automobiļu ieejas līdz ēkas zemākajam virsmas augstumam un, ja ugunsdzēsības un glābšanas automobiļu uzstādīšana nav nepieciešama, no pārnēsājamo ugunsdzēsības un glābšanas kāpņu zemākā virsmas augstuma līdz ēkas augstākā stāva (ieskaitot bēniņu) augstumam.

IV NODAĻA ŪDENS PATĒRIŅŠ UGUNSDZĒŠANAI

7. Āra ugunsdzēsības ūdens padeve jānodrošina visām būvēm atbilstoši nepieciešamajam ūdens daudzumam, kas nav mazāks par Noteikumu 2., 3. un 4. tabulā norādītajām dzīvojamām un nedzīvojamām ēkām un inženiertehniskajām būvēm, izņemot 19. punktā noteiktos gadījumus.

8. Ugunsgrēks jādzēš, izmantojot ūdens daudzumu, kas aprēķināts maksimālā ūdens patēriņa laikā citiem lietojumiem. Turklāt nav iekļauts ūdens daudzums teritorijas laistīšanai, dušu, grīdu un tehnoloģisko iekārtu mazgāšanai rūpniecības uzņēmumos, kā arī augu laistīšanai siltumnīcās.

9. Āra ugunsdzēsības ūdens padeve nav atļauta:

9.1. dzīvojamās teritorijās, kurās ir līdz 50 iedzīvotājiem, un mājokļos, kas būvēti ārpus pilsētu teritorijām;

9.2. līdz 1000 kubikmetriem I ugunsizturības pakāpe sabiedriskās ēkas [9.16], kas celtas pilsētās, ciematos, vienvietīgā mītnē [9.3] un dzīvojamās zonās ar līdz 50 iedzīvotājiem;

9.3. līdz 250 kubikmetriem I ugunsizturības pakāpe sabiedriskajām ēkām;

9.4. līdz 1000 kubikmetriem no I tilpuma līdz ugunsizturības pakāpei un līdz 250 kubikmetriem līdz tādai ugunsizturībai ražošanas, rūpniecības, uzglabāšanas un citiem (lauksaimniecības) mērķiem, kas klasificēti kā E_g sprādzienbīstamība un ugunsbīstamība 2.a kategorijā;

9.5. sezonas lauksaimnieciskās ražošanas pieņemšanas un sagatavošanas ēkas līdz 1000 kubikmetriem;

9.6. ar ugunsizturības pakāpi līdz 500 kubikmetriem I, kā arī ugunsizturības pakāpi līdz 200 kubikmetriem līdz zināmai ugunsizturībai ražošanas, rūpniecības, uzglabāšanas vai citiem (lauksaimniecības) mērķiem, kas klasificēti kā C_g attiecībā uz sprādzienbīstamību un ugunsbīstamību 2.a kategorijā un līdz šajā apakšpunktā minētajai ugunsizturības pakāpei garāžu ēkām;

9.7. pagaidu būves, ko paredzēts izmantot ne ilgāk kā divus gadus;

9.8. vienkāršas konstrukcijas;

9.9. citas (siltumnīcas) ēkas.

10. Projektējot ūdens maģistrālos tīklus [9.9] (maģistrāles), ūdens daudzumu viena lauka ugunsgrēka dzēšanai un vienlaikus dzīvojamajos rajonos notiekošo ugunsgrēku skaitu nosaka saskaņā ar Noteikumu 1. tabulu.

1. tabula

Iedzīvotāji dzīvojamajā rajonā N (tūkstoši cilvēku)	Vienlaicīgu ugunsgrēku skaits	Ūdens daudzums uz vienu ugunsgrēku (L/s)	
		platība, kas celta ēkās līdz 9 m augstumā	platība, kas celta ēkās 9 m augstumā un augstāk
$N < 5$	1	10	10
$6 \leq N < 10$	1	10	15
$11 \leq N < 25$	2	10	15
$26 \leq N < 50$	2	20	25
$51 \leq N < 100$	2	25	35

Iedzīvotāji dzīvojamajā rajonā N (tūkstoši cilvēku)	Vienlaicīgu ugunsgrēku skaits	Ūdens daudzums uz vienu ugunsgrēku (L/s)	
		platība, kas celta ēkās līdz 9 m augstumā	platība, kas celta ēkās 9 m augstumā un augstāk
$101 \leq N < 200$	3	25	40
$201 \leq N < 300$	3	25	55
$301 \leq N < 400$	3	25	70
$401 \leq N < 500$	3	25	80
$501 \leq N < 600$	3	25	85
$601 \leq N < 700$	3	25	90
$701 \leq N < 800$	3	25	95
$801 \leq N < 1000$	3	25	100

11. Ugunsdzēsības ūdens daudzumu dzīvojamās ēkās un sabiedriskajās ēkās nosaka saskaņā ar Noteikumu 2. tabulu.

2. tabula

Nr. p. k.	Būvdarbu izmantošanas mērķis [9.7], būvdarbu funkcionālā grupa [9.16]	Ūdens daudzums ugunsdzēšanai dzīvojamās un sabiedriskās ēkās (l/s), ēku tilpums V (tūkstoši kubikmetri) (1.–3. piezīme)				
		V ≤ 5	V ≤ 25	V ≤ 50	V ≤ 150	V > 150
1.	Dzīvojamās (viendzīvokļu ēkas), dzīvojamās (divu daudzdzīvokļu ēkas), dzīvojamās (trīs vai vairāk dzīvokļi — daudzdzīvokļu ēkas) un dzīvojamās ēkas (dažādām sociālajām grupām (bērnu namiem, patversmēm, aprūpes namiem u. c.), citām (dārza) ēkām (P.1.1., P.1.2., P.1.3., P.1.4., P.2.21.)	10	15	20	25	30
2.	Viesnīcas, administratīvās, komerciālās, apkalpošanas, ēdināšanas, transporta, kultūras, zinātnes, ārstēšanas, atpūtas, sporta, reliģiskās, speciālās (P.2.1, P.2.2, P.2.3., P.2.4, P.2.5, P.2.6, P.2.10, P.2.11, P.2.12, P.2.13, P.2.14, P.2.15, P.2.16.)	10	15	25	30	35

Piezīmes.

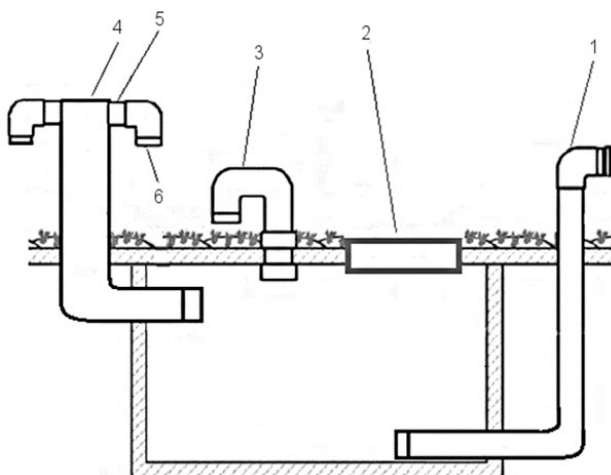
1. Izvēloties ugunsdzēsības ūdens daudzumu, ņem vērā visus rādītājus vienā rindā: ēkas mērķis un apjoms.

2. Dzīvojamām ēkām (vienam un diviem dzīvokļiem), palīgēkām un citām (dārza) ēkām, kuru tilpums nepārsniedz 1000 kubikmetrus, ugunsdzēsības vajadzībām atļauts ierīkot vienu ūdens tvertni, kas nav mazāka par 10 kubikmetriem (ūdens tvertnes piemērs ir parādīts 1. attēlā; tvertnes 1.–6. daļas izvietojumu un izvietojumu izvēlas, novērtējot un norādot visus parametrus (tvertnes 1.–6. daļas augstums, garums utt.), kas vajadzīgi tvertnes ilgtermiņa darbībai.

3. Ūdens daudzumu ēkas dzēšanai palielina saskaņā ar vienu no ēkas raksturlielumiem, kas norādīti 3.1. līdz 3.2. punktā, izņemot gadījumus, kad visā ēkā ir ierīkotas stacionāras ugunsdzēsības sistēmas:

3.1. 5 l/s, ja ēka ir klasificēta ugunsizturības III pakāpē vai ēkas augstākā stāva (ieskaitot bēniņu stāvu) augstums pārsniedz 26,5 m;

3.2. 10 l/s, ja ēkas augstākā stāva augstums virs jūras līmeņa (ieskaitot bēniņu stāvu) pārsniedz 54 m.

1. attēls. Ūdens tvertnes piemērs: 1 — sausa caurule ar [9.10] izmēra B(75) sakabes uznavu PN16; 2 — slēdzams pārbaudes pārsegs; 3 — ventilācijas atvere; 4 — caurule ar diametru 100 mm; 5 — pretvārsts; 6 — B(75) izmēra sakabes uznavu PN16 [9.10] ūdens papildināšanai.

12. Ugunsdzēsības ūdens daudzumu nedzīvojamās ēkās nosaka saskaņā ar Noteikumu 3. tabulu.

3. tabula

Būvdarbu izmantošanas mērķis [9.7], būvdarbu funkcionālā grupa [9.16]	Konstrukcijas ugunsizturības kategorija	Būvdarbu kategorija atbilstoši sprādzienbīstamībai un ugunsbīstamībai	Ūdens saturs (l/s) konstrukciju dzēšanai līdz 60 m platumā vai garumā, ar tilpumu V (tūkstoši kubikmetri) (1. piezīme)													
			3 VI	5 VI	20 VI	50 VI	100 VI	200 VI	300 VI	400 VI	500 VI	600 VI	700 VI	800 VI		
Inženierbūves garāžām, ražošanas, rūpniecība, uzglabāšana, citi (lauksaimniecības), citi (komunālie), citi, automatizētas uzglabāšanas sistēmas (P.2.7, P. 2.8, P. 2.9, P.2.117, P.2.18, P.2.119, P.3.)	I	A _{sg} un B _{sg} vai C _g (2. piezīme)	10	10	15	20	30	30	35	40	40	40	50	50		
		D _g un E _g (3. piezīme)	10	10	10	15	15	20	20	25	25	25	25	30		
	II un III	A _{sg} un B _{sg} vai C _g (2. piezīme)	15	20	25	40	40	50	60	60	70	80	90	100		
		D _g un E _g (3. piezīme)	10	15	20	30	40	40	50	50	50	50	60	70		
				Ūdens saturs konstrukciju dzēšanai ar platumu vai garumu 60 m vai vairāk (l/s)												
	I	A _{sg} un B _{sg} vai C _g (2. piezīme)	20	20	20	20	30	40	50	60	70	80	90	100		
		D _g un E _g (3. piezīme)	10	10	10	10	15	20	25	30	35	40	45	50		
	II un III	A _{sg} un B _{sg} vai C _g (2. piezīme)	30	30	30	30	40	50	60	60	70	80	90	100		
D _g un E _g (3. piezīme)		25	25	25	35	45	45	50	50	60	60	70	80			

Piezīmes.

1. Izvēloties ugunsdzēsības ūdens daudzumu, ņem vērā visus rādītājus vienā rindā: būvdarbu mērķis, būvdarbu kategorija atkarībā no sprādziena un ugunsgrēka bīstamības, būvdarbu platums un apjoms.
 2. Attiecas uz garāžu ēku projektēšanu.
 3. Attiecas uz palīgēku, citu (lauku) ēku projektēšanu.
13. Ūdens daudzumu inženierbūvju dzēšanai norāda saskaņā ar Noteikumu 4. tabulu.

4. tabula

Nr. p. k.	Konstrukcijas, īpašības un citi parametri [9.7]	Ūdens daudzums konstrukciju dzēšanai (l/s) (2. piezīme)
1.	Ceļi un ielu tuneļi, kuru garums pārsniedz 1000 m	20
2.	Sliežu ceļi tuneļos, kuru garums pārsniedz 1000 m	20
3.	110 kV apakšstacijas ar spēka transformatoriem 63 MVA un vairāk un apakšstacijas 330 kV un lielākam spriegumam (1. piezīme)	15
4.	Forti, bunkuri, šautuves, tehniskās novērošanas torņi, poligoni. (Piezīme)	10
5.	Jumti (degošu materiālu uzglabāšanai), ja to platību novērtē, pamatojoties uz ēkas virsmu vai jumta projekcijām uz zemes virs 250 kvadrātmetriem.	10

Piezīmes.

1. Citi normatīvie dokumenti [9.12], ko izdevušas attiecīgās iestādes, attiecas arī uz sadales iekārtu un apakšstaciju elektroiekārtām.
 2. Inženiertehnisko būvju dzēšanas nolūkā ūdens daudzums ir tāds, kā norādīts Noteikumu 3. tabulā, pielīdzinot tos degošu konstrukciju vai materiālu tilpumam I ugunsizturības pakāpes ražošanas, rūpniecības un uzglabāšanas vajadzībām.
14. Dzīvojamos rajonos ar līdz 5000 iedzīvotājiem, kā arī dārzkopības biedrībās, kur ūdens pieprasījums ēku ārējam ugunsgrēkam nepārsniedz 10 l/s atļauts:
- 14.1. instalēt ugunsdzēsības hidrانتus atzara santehnikas tīklā, lai nodrošinātu vismaz 10 no ugunsdzēsības hidranta l/s ūdens plūsmas;
 - 14.2. ugunsdzēsības hidranti, kas aprīkoti ar DN80 vai lielāku santehnikas tīkla diametru;
 - 14.3. ja tehniski nav iespējams uzstādīt ugunsdzēsības hidrانتus vai nav nodrošināts minimālais ūdens plūsmas ātrums 10 l/s no ugunsdzēsības hidranta, ūdens padevi ugunsdzēsības vajadzībām atļauts nodrošināt ar ūdens tvertnēm un/vai ūdens avotiem, kas atbilst VI nodaļā noteiktajām prasībām, un citiem funkcionējošiem un izmantojamiem ugunsdzēsības hidrantiem. Attālums no ūdens tvertnes un/vai ūdens avota no cita funkcionējoša un izmantojama ugunsdzēsības hidranta līdz tās aizsargātās ēkas ārējam apkārtmēram nedrīkst pārsniegt 1000 m. Šo attālumu aprēķina uz ceļiem, kas piemēroti ugunsdzēšanas un glābšanas transportlīdzekļiem.
15. Santehnikas tīkli un ugunsdzēsības krāni nodrošina vismaz 10 l/s ūdens plūsmu.
 16. Riepu un gumijas atkritumu uzglabāšanai paredzētajās zonās koksnes skaidas, šķeldas, biodegviela, poligoni un dzēstā ūdens daudzums ir tāds, kāds norādīts Noteikumu 3. tabulā,

pielīdzinot degošu materiālu tilpumu ēkām, kas klasificētas kā "Cg' III ugunsizturības klases pēc ugunsbīstamības, bet ne mazāk kā 15 l/s.

17. Būvju dzēšanai nepieciešamo ūdens daudzumu nosaka starp ugunsdrošo telpu, ugunsdrošo sienu (ekrānu) starpsienām, ņemot vērā būves ugunsizturības pakāpi un uguns slodzes kategoriju. Būvēm, kuras nav atdalītas ar iepriekš minētajām sienām un kurās netiek uzturēti minimālie uguns attālumi starp ēkām, indikatorus summē atbilstoši ēkas(-u) kopējam tilpumam un visbīstamākajai kategorijai atkarībā no sprādziena un ugunsgrēka briesmām.

18. Komerciālās, ražošanas, rūpniecības, noliktavu ēkas (izņemot noliktavas ēkas, ko izmanto kā palīgēkas) un ēkas ar platumu 24 m vai vairāk, bet ne mazāk kā 10 m augstumā, un izņemot ēkas, kas paredzētas citiem (lauksaimniecības) mērķiem un kas paredzētas lauksaimniecībai (bērnudārzs, šķūnis, garāža un citas ēkas lauksaimniecības vajadzībām), ārējās ugunsdzēsības kāpnes vai 3. tipa ārējās kāpnes ugunsdzēsējiem, lai piekļūtu jumtam, uzstādīšanas zonas aprīko ar sausām caurulēm ar B(75) izmēra PN 16 savienojumiem apakšējās un augšējās daļās, kas atbilst obligātajām ražojumu drošuma prasībām [9.10], lai savienotu B izmēra uguns spiediena šļūteņu savienojumus. Sausās caurules apakšējā daļā sakabi uzstāda augstumā no 1 m līdz 1,5 m virs zemes.

19. Sauso cauruļu būvizstrādājumi jāizvēlas no šādiem materiāliem un jāprojektē tā, lai pretotos iespējamai ārējai un iekšējai mehāniskai iedarbībai.

20. Konteineriem, kas paredzēti preču, komunālo pakalpojumu un citu uzliesmojošu materiālu pārvadāšanai, ūdens saturu nosaka, pamatojoties uz konteineru skaitu:

- 20.1. no 30 līdz 50 gab. — 15 l/s;
- 20.2. no 51 līdz 100 gab. — 20 l/s;
- 20.3. no 101 līdz 300 gab. — 25 l/s;
- 20.4. no 301 līdz 1000 gab. — 40 l/s.

21. Kopējais ūdens pieprasījums, kas vajadzīgs stacionārām ugunsdzēsības sistēmām, jāaprēķina atsevišķi ēkām, kas aprīkotas ar iekšējām ugunsdzēsības sistēmām, summējot uzskaitīto sistēmu ūdens pieprasījumu un āra ugunsdzēsības ūdens padevi, ņemot vērā ugunsdzēsšanas laiku.

22. Ja ražošanā izmantoto ūdeni var izmantot uguns dzēšanai, ugunsdzēsības hidranti ir jāuzstāda rūpnieciskajā santehnikas tīklā.

23. Ugunsdzēsšanas laiks, lai aprēķinātu ugunsdzēšanai nepieciešamā ūdens daudzumu:

- 23.1. 2 stundas ēkām ar I ugunsizturības pakāpi;
- 23.2. 3 stundas ēkām ar II un III ugunsizturības pakāpi.

24. Ugunsdzēsības ūdens rezerves ūdens tvertnē vai ūdens avotā uzglabā:

- 24.1. 48 stundas — ēkām, kas norādītas Noteikumu 2–3. tabulā;
- 24.2. 96 stundas — inženiertehniskajām būvēm, kas norādītas Noteikumu 4. tabulā.

25. Dzīvojamās zonās [9.3] minimālais spiediens ūdensapgādes tīklos un vienstāva būvju ieplūdēs nedrīkst būt mazāks par 0,1 MPa maksimālā pašvaldības ūdens patēriņa laikā.

V NODAĻA

UGUNSDZĒSĪBAS ŪDENSAPGĀDE

26. Ūdensapgādes tīkliem, kas aprīkoti ar ugunsdzēsības hidrantiem, jābūt apļveida, izņemot norādītos gadījumus Reglamenta 24. punktā. Ūdensapgādes tīkla atzarā, kura garums nepārsniedz 200 m un kurš savienots ar apļveida ūdensapgādes tīklu, drīkst uzstādīt ne vairāk kā vienu ugunsdzēsības hidrantu.

27. Ugunsdzēsības ūdens padevi projektē un vārstus ierīko tā, lai remonta laikā atvienotos ne vairāk kā 5 ugunsdzēsības hidranti.

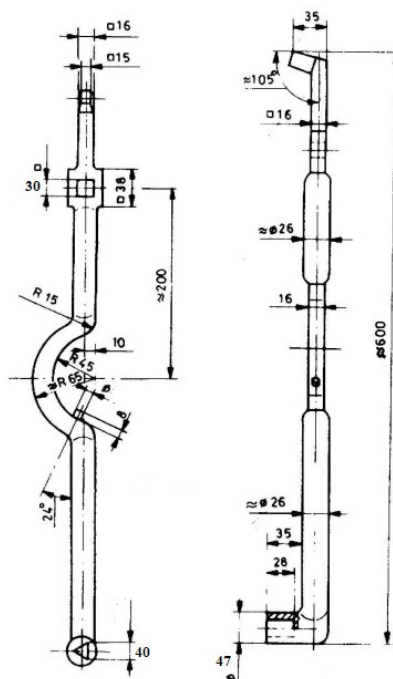
28. Ēku ārējo ugunsgrēku dzēšanai izmanto tukšus zemes ugunsdzēsības krānus, kas atbilst LST EN 14384 standarta prasībām [9.15] ar nodalāmām ierīcēm (C tips). Zemes ugunsdzēsības hidrantiem jābūt ar vismaz divām sprauslām, kas jāaprīko ar B(75) PN 16 izmēra uzmašām, kas atbilst obligātajām produktu drošības prasībām [9.10] B(75) izmēra ugunsdzēsības spiediena

šļūteņu savienojumu savienošanai. Ūdens plūsmas koeficients K_v attiecībā uz šiem zemes ugunsdzēsības hidrantiem nedrīkst būt mazāks par 140.

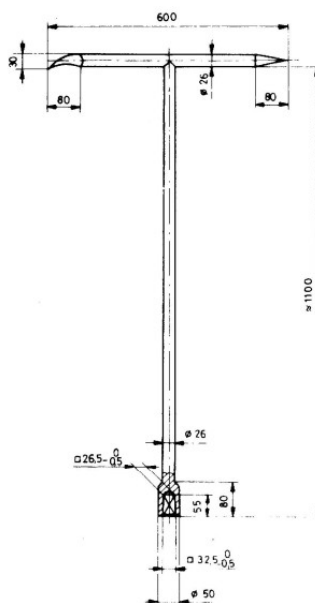
29. Zemes ugunsdzēsības hidranta zemes daļas augstums nav mazāks par 600 mm un nav lielāks par 1500 mm no zemes līdz izejas centram. Zemes ugunsdzēsības hidranta noņemamo/laužamo ierīci uzstāda saskaņā ar ražotāja noteikto tehnisko dokumentāciju.

30. Virsmas ugunsdzēsības krāni un to aizsargkorpusi ir sarkanā krāsā.

31. Ugunsdzēsības hidrantu ieteicams atvērt ar vienotu atslēgu ūdens palaišanai (atslēgu piemēri ir doti 2. un 3. attēlā).

2. attēls. Virszemes ugunsdzēsības hidranta atslēga

3. attēls. Zemzemes ugunsdzēsības hidranta atslēga

32. Zemzemes ugunsdzēsības hidrantaus, kas atbilst LST EN 14339 standarta prasībām [9.14], var projektēt un uzstādīt tikai tad, ja nav tehniski iespējams uzstādīt tukšus virszemes ugunsdzēsības krānus (ugunsdzēsības hidrants ir paredzēts gājējiem vai uz ceļa (ielas)).

33. Zemzemes ugunsdzēsības hidranta akas jāpārklāj ar viegli atveramu un marķētu vāku (krāsu sarkanā krāsā, ar uzrakstu utt.). Ir aizliegts ieskrūvēt zemzemes ugunsdzēsības hidranta vāku ar uzgriežņiem, bloķēt vai citādi apgrūtināt to atvēršanu (izmantojot atskrūvējamus stieņus, pieskrūvējot ar atsevišķām atslēgām).

34. Ceļiem, kas nodrošina piekļuvi ugunsdzēsības hidrantiem, vienmēr jābūt brīviem. Ugunsdzēsības hidrantam nodrošina vismaz 3,5 m [9.16] ceļa platumu. Savienojšo uzmavu augstumā 1 m rādiusā nedrīkst būt nekādu šķēršļu ar aizsargmargām, stāvēšanas zīmēm un/vai dzeltenu zigzagu, kas apzīmē ceļa zonu (malu), kur stāvēšana aizliegta visā zigzaga garumā. Nožogojumam jābūt 10–20 cm augstam vai viegli noņemamam (salokāmam vai paceļamam ar rokām);

35. ugunsdzēsības hidrانتus uzstāda ne tālāk kā 2,5 m no brauktuves malas, bet ne mazāk kā 5 m no ēku sienām un vietām, kur glabā degošus materiālus, un ne mazāk kā 1 m no citām iekārtām un konstrukcijām (jumtiem, žogiem, stabiem, ceļa zīmēm u. c.). Virszemes ugunsdzēsības hidrانتus neuzstāda mazāk kā 1 m attālumā no brauktuves malas transportlīdzekļu stāvvietās, izņemot gadījumus, kad virszemes ugunsdzēsības krāni ir iežogoti un aizsargāti pret lūzumiem.

36. Ja āra ugunsdzēsības ūdens apgādes sistēma piegādā ūdeni patērētājiem un ugunsdzēsības nolūkā, tīkla atzari ugunsdzēsības hidrantiem nepārsniedz 200 m un atzara minimālais diametrs ir 100 mm, ja vien nav noteikts citādi.

37. Ugunsdzēsības hidrانتus uzstāda ūdensapgādes tīklos ne vairāk kā 150–200 m attālumā, ko aprēķina no ugunsdzēsības šļūtenes līnijas ugunsdzēsējiem. Attālums starp ugunsdzēsības hidrantu un plānotās ēkas ārējo apkārtmēru nedrīkst pārsniegt 200 m, izņemot paredzētos gadījumus 24. punktā. Šo attālumu ir atļauts palielināt līdz 300 m ēkās, kas atrodas kultūras mantojuma objekta teritorijā [9.2], kas ir kultūras mantojuma objekti, ja visā ēkā ir uzstādīta stacionāra ugunsdzēsības sistēma [9.18].

38. Ja ūdens nepieciešamība ugunsgrēka dzēšanai no ārpuses ir līdz 15 l/s, ūdens plūsmu nodrošina no viena ugunsdzēsības hidranta. Kad ūdens nepieciešamība ugunsgrēka dzēšanai no ārpuses ir 15 l/s un lielāka, ūdens plūsmu nodrošina vismaz no diviem ugunsdzēsības hidrantiem.

39. Ūdensapgādes tīklu diametra izvēles pamatā ir tehniski pamatoti risinājumi, kuros ņemti vērā ūdensapgādes tīklu darbības apstākļi pēc atsevišķu posmu atvienošanas tīkla atteices gadījumā. Ūdensapgādes tīklu, kas var būt aprīkoti ar ugunsdzēsības hidrantiem, diametrs ir vismaz 100 mm, izņemot paredzētos gadījumus 24. punktā.

40. Ugunsdzēsības hidrانتus uzstāda vertikāli. Pazemes ugunsdzēsības stacija hidranta ass ir vismaz 0,15 m un ne vairāk kā 0,18 m no urbuma iekšējās malas, attālumu mēra horizontālajā projekcijā un pazemes ugunsdzēsības hidranta augšpusē 0,2 līdz 0,4 m attālumā no urbuma pārsega.

41. Ugunsdzēsības hidrانتus un citus ūdensobjektus, kas atrodas elektrostaciju un apakšstaciju teritorijā, aprīko ar zemējumiem, kuru zemes pretestība nav lielāka par 4.

42. Zemzemes ugunsdzēsības krānus marķē ar zīmēm, kas piestiprinātas ēkām vai citām bāzēm, un/vai novieto uz īpašiem stendiem vai kolonnām. Marķējumus novieto ne tālāk kā 20 m attālumā no zemzemes ugunsdzēsības hidranta un piestiprina pie ēku sienām vai jebkuras citas pamatnes 1,5–2 m augstumā uz speciāliem stendiem (kolonnām), kuru augstums nav mazāks par 0,8 m. Ja tehniski nav iespējams (ja uz ceļa ir uzstādīti ugunsdzēsības hidranti u. c.) marķējumu uzstādīt reglamentētā attālumā 20 m no pazemes ugunsdzēsības hidranta līdz tā marķējumam, zemzemes ugunsdzēsības hidranta pārsegs jākrāso sarkanā krāsā un/vai pie uzņēmumu un uzņēmumu ieejām uzstāda uguns hidrانتus ar ugunsdzēsības krānu.

43. Zemzemes ugunsdzēsības hidranta atrašanās vietu uzrāda uz Ugunsdzēsības hidranta zīmes parauga noteikumu 3. pielikumā.

44. Pie ūdens tvirtnēm, ūdens avotiem un ieguves punktā uzstāda ugunsdrošības zīmes, kas atbilst Ugunsdrošības zīmju lietošanas noteikumu prasībām uzņēmumos, iestādēs un organizācijās [9.19].

45. Ugunsgrēka dzēšanai nepieciešamo ūdens daudzumu nosaka saskaņā ar Noteikumu 2., 3., 4. tabulu, 26., 27., 30., 31. punktu uzstādījumiem un uguns dzēšanas laiku (Noteikumu 33. punkts).

46. Ugunsdzēsības sūkņu stacijas (turpmāk "sūkņu stacijas") uzstāda tā, lai ugunsdzēsības sūkņus varētu iedarbināt no pašas sūkņu stacijas un attālināti. Ugunsdzēsības sūkņi tiek izvēlēti atbilstoši LST EN 12845 sērijas standartam.

47. Neatkarīgi no uzstādīto sūkņu staciju skaita ir vismaz divas ieplūdes caurules.

48. Sūkņu stacijas, to vadības paneļus, automātiskos ugunsdzēsības sūkņus uzstāda telpās, kur ugunsdrošības barjeru minimālā ugunsizturība ir vismaz REI 60. Gaisa temperatūra sūkņa telpā nedrīkst būt zemāka par + 4 °C. Ugunsdzēsības sūkņi, kas aprīkoti ar iekšdedzes dzinējiem, ir aprīkoti ar atbilstošu ventilāciju saskaņā ar ražotāja ieteikumiem.

VI NODAĻA ŪDENS AVOTI, ŪDENS TVERTNES

49. Tvertņu ūdens ietilpībai jābūt tādai, lai tās varētu noturēt pietiekami daudz ūdens kopējam patēriņam un ugunsdzēšanai.

50. Ūdensapgādi ugunsdzēsības ūdens tvertnēs nodrošina gadījumos, kad ugunsdzēšanai nepieciešamo ūdens daudzumu nevar ņemt no ūdens avota.

51. Ūdensapgādes uzņēmums likumā [9.1] noteiktajā kārtībā nosaka ūdensapgādes nosacījumus (pieslēguma nosacījumus) ugunsdzēsības ūdensapgādei.

52. Ūdens tvertņu un ūdens avotu ietilpību, ugunsdzēšanai nepieciešamo ūdens daudzumu nosaka saskaņā ar Noteikumu 2., 3. un 4. tabulu, 26., 27., 30., 31.punkta nosacījumi; ūdens daudzumu reizinot ar ugunsgrēka dzēšanas laiku (noteikumu 33. punkts).

53. Ūdens tvertnēm un to iekārtām jābūt aizsargātām pret sasalšanu.

54. Santehnikas tornim jābūt aprīkotam ar aprīkojumu tvertņu un ugunsdzēsēju automašīnu uzpildīšanai.

55. No betona uzstādīto ūdens tvertņu hermētiskums tiek pārbaudīts, kad betons iegūst konstrukcijas izturību.

56. Hidrauliskā testa laikā rezervuāru piepilda ar ūdeni divos posmos:

56.1. uzpilda līdz 1 m līmenim un uzglabā vienu dienu;

56.2. aprēķināto vajadzīgo ūdens daudzumu piepilda un uzglabā vismaz trīs dienas.

57. Ūdens uzglabāšanas tvertni atzīst par piemērotu lietošanai, ja dienas noplūdes ātrums nepārsniedz 3 litrus uz 1 kvadrātmetru ūdens uzpildes tvertnes sienas laukuma. Testa rezultātus atzīmē Noteikumu 2. pielikumā.

58. Aprēķinot atklātā ūdens avotu jaudu, ir jānovērtē iespējamā ūdens iztvaikošana un ledus veidošanās.

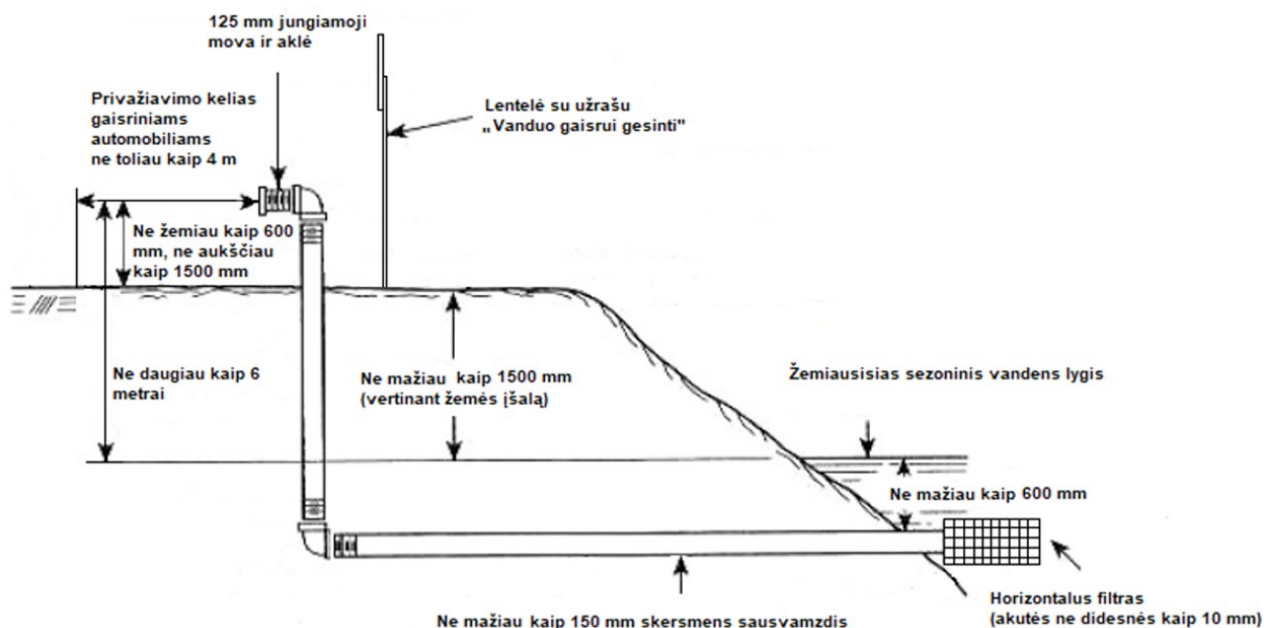
59. Transporta sistēma nodrošina ugunsdzēsības transportlīdzekļu piekļuvi ūdens tvertnēm, ūdens avotiem un citiem ūdens ieguves punktiem.

60. Šajos noteikumos ar ūdens ieguves punktu saprot:

60.1. ūdens ieguvi, izmantojot ugunsdzēsības šļūteni no akas, ūdens tvertnes, ūdens avota — ūdens dziļumu, kas nodrošina uguns dzēšanai nepieciešamo ūdens daudzumu;

60.2. ūdens ieguvi no pazemes rezervuāriem, izmantojot savienotājuzmavu un sausu cauruli, no ūdens avotiem vai ūdens tvertnēm, kā parādīts 4. attēlā;

60.3. ūdens ieguvi no zemes rezervuāriem, izmantojot savienojošo uzmavu.

4. attēls. Ūdens ieguve no rezervuāriem ar dabisku un/vai mākslīgu ūdenstīlpju sausu cauruli

125 mm jungiamoji mova ir aklė	125 mm savienojuma uzmava un sakabe
Privaziavimo kelias gaisriniams automobiliams ne toliau kaip 4 m	Piebraucamais ceļš ugunsdzēsējiem ne vairāk kā 4 m
Ne žemiau kaip 600 mm, ne aukščiau wkaip 1500 mm	Ne zemāk kā 600 mm, ne augstāk kā 1500 mm
Ne daugiau kaip 6 metrai	Ne vairāk kā 6 metri
Lentelė su užrašū „Vanduo gaisrui gesinti“	Tabula ar uzrakstu “Ūdens ugunsdzēšanai”
Ne mažiau kaip 1500 mm (vertinant žemės įšalą)	1500 mm vai vairāk (sauszemes salnu novērtēšana)
Žemiausiasis sezoninis vandens lygis	Zemākais sezonas ūdens līmenis
Ne mažiau kaip 600 mm	600 mm vai vairāk
Ne mažiau kaip 150 mm skersmens sausvamzdis	Sausa caurule ar diametru 150 mm vai vairāk
Horizontalus filtras (akutes ne didesnes kaip 10 mm)	Horizontālais filtrs (kompreses, kuru garums nepārsniedz 10 mm)

61. Ja transportlīdzekļiem nav projektēta un uzstādīta pagrieziņa zona, saskaņā ar STR 2.06.04:2014 [9.8] 6. attēlu ūdens tvertņu un ūdens avotu tuvumā ieguves punktā ir jāuzstāda 12x12 automobiļu pagrieziņa laukums.

62. Attālums starp transportlīdzekļa apstāšanās punktu vai ugunsdzēsības sūkņa savienojuma savienojuma punktu un ieguves punktu nedrīkst pārsniegt 7 m, ņemot vērā iespējamo šķēršļu kopumu, ūdensobjekta krasta līniju, slīpumu utt.

63. Ja vajadzīgo ūdens daudzumu nodrošina no ūdens tvertnēm, projektē vismaz divas ūdens tvertnes. Katrā ūdens tvertnē (vai katrā ūdens tvertnes daļā, kas ir cieši izolēta) ugunsdzēsības vajadzībām ir izvietoti vismaz 50 % no ūdens satura. Ja vajadzīgo ūdens daudzumu nodrošina no ūdens avota, ūdensapgāde ir vismaz 100 % no ūdens daudzuma ugunsdzēsības vajadzībām.

64. Attālums starp ūdens tvertnēm nepārsniedz 400 metrus.

65. Ūdens tvertnes vai ūdens avoti atrodas ne vairāk kā 200 m attālumā no ēkām, kas jādzēš, izmantojot ūdeni no šiem objektiem. Attālums, ko aprēķina, pamatojoties uz ugunsdzēsības kaujinieku noteikto šļūteņu līniju, no ūdens ņemšanas vietas no ūdens tvertnes vai ūdens avota līdz aizsargājamās ēkas perimetra tālākajam punktam nepārsniedz 200 m.

66. Attālums no ūdens ņemšanas vietas no ūdens tvertnēm vai ūdens avotiem līdz II un III ugunsizturības klases ēkām un atklātām nolietoto riepu un gumijas atkritumu, zāģu skaidu, šķeldas, skaidas, biodegvielas, poligona uzglabāšanas vietām un/vai noliktavām vietām un citiem degošiem materiāliem ir attiecīgi vismaz 30 m un 10 m līdz I ugunsizturības klases ēkām.

Automašīnu pagrieziena laukumu būvniecība starp ūdens ņemšanas vietu no ūdens tvertnēm vai ūdens avotiem un ēku ir aizliegta, ja: attālums līdz II un III klases ēkām un izlietotu riepu un gumijas atkritumu, koksnes, zāģskaidas, koksnes šķeldas, biodegvielas, atkritumu poligonu un citu degošu materiālu glabāšanas vietām un/vai noliktavām ir mazāks par 30 m, un attālums līdz I klases ugunsdrošības ēkām ir mazāks par 10 m. Ja attālums no ūdens ieplūdes tvertņu vai ūdens avotu atrašanās vietas līdz ēkām un degošu materiālu atklāta uzglabāšana, kā noteikts šajā punktā, ir mazāks nekā nepieciešamais attālums, ugunsdzēsības nodalījumus aprīko ar atdalošām sienām un plāksnēm, kas izvēlētas saskaņā ar ugunsdrošības pamatprasībām [9.16].

67. Ūdens tvertņu un ūdens avotu atkārtota uzpildīšana ar ugunsdzēsības šļūtenēm ir atļauta līdz 250 m attālumam.

68. Ja ir grūti iegūt ūdeni tieši no ūdens tvertnes vai no ūdens avota caur ugunsdzēsības sūkšanas šļūteni, ir jānodrošina urbumi, kuru ietilpība ir vismaz 3–5 kubikmetri ūdens ieguvei. To cauruļu diametrs, kas savieno ūdens tvertni vai ūdens avotu ar ūdens ieguves aku, ir tāds, lai izietu aprēķināto ūdens daudzumu ugunsdzēsības vajadzībām, bet ne mazāks par 200 mm.

69. Starpsavienotājā (kas savieno ūdens avotu; vai akas priekšā atsevišķai iedobei jābūt aprīkotai ar vismaz 200 mm diametra vārstu ar aizvēršanas ierīci zem lūkas vāka. Akas, kas būs aprīkotas ar vārstu ar aizvēršanas ierīci, jāmarķē ar uzrakstu "ATVĒRŠANAS VĀRSTS", lai to varētu viegli atrast ziemā. Šādu aku vāki jāuzstāda bez slēdzenēm un viegli jāatver jebkurā gada laikā (nav aizslēgti, pieskrūvēti ar uzgriežņiem utt.).

70. Fluorescējošas vai nakts izgaismotas bultas ierīko ūdens uzglabāšanas tvertnēs un ūdens avotos ūdens ieguves punktā. Bultām ir ūdens tvertnes un/vai ūdens avota ietilpība.

71. Starpsavienotāju ūdens avota pusē aprīko ar režģiem, kas satur grauzus un citus svešķermeņus. Šim nolūkam izmanto tīklus, kuru līnuma acs izmērs nepārsniedz 10x10 mm vai ir mazāks par 10 mm diametrā.

72. Sūkņu stacijas ir aprīkotas ar ierīci, kas novērš ugunsdzēsības ūdens un/vai avārijas ūdens izmantošanu rezervuārā pēc vispārējai lietošanai paredzētā ūdens daudzuma izsmelšanas.

73. Āra ugunsdzēsības sūkņu vadībai jābūt automatiskai. Stacionāras ugunsdzēsības sistēmas gadījumā visus sūkņus, ko izmanto citiem mērķiem, kuri nav paredzēti ugunsdzēsībai, deaktivizē, kad tiek aktivizēti ugunsdzēsības sūkņi.

74. Pazemes ūdens tvertņu degamībai jābūt nenormatīvai, un virszemes tvertnes ir izgatavotas no vismaz A2 klases uzliesmojamības būvizstrādājumiem.

75. Ugunsdrošības zīmes uzstāda ūdensobjektos (ugunsdzēsēju rezervuāri, dabiskie vai mākslīgie ūdensobjekti, ugunsdzēsības hidranti u. c.), kas uzstādīti vai pielāgoti ugunsdzēsības nolūkiem, kuriem jāatbilst Ugunsdrošības zīmju lietošanas noteikumu prasībām uzņēmumos, iestādēs un organizācijās [9.19].

76. Eksploatējot āra ugunsdzēsības ūdensapgādi, apsaimniekotājam jānodrošina atbilstība Vispārīgajiem ugunsdrošības noteikumiem [9.17].

Noteikumi par āra ugunsdzēsības
ūdensapgādes tīklu un konstrukciju
projektēšanu un uzstādīšanu
1. pielikums

(Ugunsdzēsības hidranta testa/pārbaudes ziņojuma piemērs)

UGUNSDZĒSĪBAS HIDRANTA TESTA/PĀRBAUDES ZIŅOJUMS

_____ (datums)

_____ (dzīvesvietas nosaukums)

Dalībnieki:

Būvnieka (pasūtītāja) pārstāvis _____
(uzņēmuma vai fiziskas personas vārds, uzvārds/nosaukums)

Būvniecības tehniskās apkopes vadītājs _____
(vārds un uzvārds)

Līgumslēdzēja pārstāvis _____
(uzņēmuma vai fiziskas personas vārds, uzvārds/nosaukums)

Apakšuzņēmēja pārstāvis _____
(uzņēmuma vai fiziskas personas vārds, uzvārds/nosaukums)

veica _____
(darbu nosaukums)

un ir noteikts šādi:

Nr. p. k.	Ugunsdzēsības hidranta raksturlielumi	Datums
1	Adrese (vieta, iela, ēkas Nr.)	
	Koordinātas (ģeogrāfiskais garums/ģeogrāfiskais platums) (1. piezīme)	
3	Tips (virszemes, zemzemes)	
5	Marķējums (marķējuma vieta) (JĀ/NĒ)	
6	Santehnikas tīkls (apļveida/zaru, diametrs, mm)	
	Attālums no brauktuves (ielas) malas līdz ugunsdzēsības hidrantam	
8	Attālums no marķējuma līdz ugunsdzēsības hidrantam (m)	
9	Attālums no tuvākās ēkas līdz ugunsdzēsības hidrantam (m)	
1	Ūdens plūsma, ko piegādā ugunsdzēsības hidrants (l/s)	
1	Piemērots ekspluatācijai (JĀ/NĒ) (2. piezīme)	
1	Citas piezīmes	

Piezīmes.

1. Koordinātas tiek atlasītas WGS84 formātā.
2. Vides apstākļi, kas ietekmē ūdens tvirtnes, ūdens avotus (veģetāciju, dūņas, atkritumus, sniegu, ledu utt.).

ŠĶĪDUMS: Ugunsdzēsības hidrants piemērots/nav piemērots ekspluatācijai.

Būvnieka (klienta) pārstāvis _____
(vārds, uzvārds un paraksts)

Būvdarbu tehniskās apkopes rokasgrāmata _____
(vārds, uzvārds un paraksts)

Līgumslēdzēja pārstāvis _____
(vārds, uzvārds un paraksts)

Apakšuzņēmēja pārstāvis _____
(vārds, uzvārds un paraksts)

Noteikumi par āra ugunsdzēsības ūdensapgādes tīklu un konstrukciju projektēšanu un uzstādīšanu
2. pielikums

(Ūdens tvertņu un/vai ūdens avotu testa/pārbaudes ziņojuma piemērs)

ŪDENS TVERTŅU UN/VAI ŪDENS AVOTU TESTA/PĀRBAUDES ZIŅOJUMS

_____ (datums)

_____ (dzīvesvietas nosaukums)

Dalībnieki:

Būvnieka (klienta) pārstāvis _____
(uzņēmuma vai fiziskas personas vārds, uzvārds/nosaukums)

tehniskās uzraudzības rokasgrāmata ēkas būvniecībai _____
(vārds un uzvārds)

līgumslēdzēja pārstāvis _____
(uzņēmuma vai fiziskas personas vārds, uzvārds/nosaukums)

apakšuzņēmēja pārstāvis _____
(uzņēmuma vai fiziskas personas vārds, uzvārds/nosaukums)

veica _____
(darbu nosaukums)

un ir noteikts šādi:

Nr. p. k.	Ūdens tvertnes, ūdens avota raksturojums	Datums
1	Adrese (vieta, iela, ēkas Nr.)	
2	Koordinātas (ūdens ieguves punkti) (1. piezīme)	
3	Tips (rezerve, dīķis, peldbaseins, dabisks vai mākslīgs ūdens avots utt.)	
4	Tilpums (m ³)	
5	Marķēšana (JĀ/NĒ)	
6	Attālums no ugunsdzēsības automašīnas apstāšanās punkta vai no ugunsdzēsības sūkņa savienojuma līdz ūdens savākšanas punktam	
7	Piebraucamais ceļš (JĀ/NĒ)	
8	Piemērots ekspluatācijai (JĀ/NĒ) (2. piezīme)	
9	Citas piezīmes	

Piezīmes.

1. Koordinātas tiek atlasītas WGS84 formātā.
2. Vides apstākļi, kas ietekmē ūdens tvertnes, ūdens avotus (veģetāciju, dūņas, atkritumus, sniegu, ledu utt.).

ŠĶĪDUMS: Ūdens uzglabāšanas tvertne/ūdens avots izmantojams/nav izmantojams.

Būvnieka (klienta) pārstāvis _____
(vārds, uzvārds un paraksts)

Būvdarbu tehniskās apkopes rokasgrāmata _____
(vārds, uzvārds un paraksts)

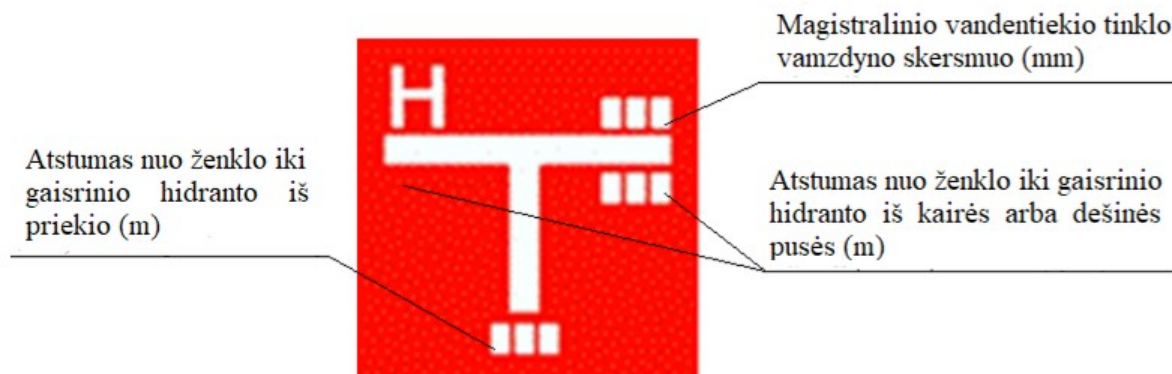
Līgumslēdzēja pārstāvis _____
(vārds, uzvārds un paraksts)

Apakšuzņēmēja pārstāvis _____
(vārds, uzvārds un paraksts)

Noteikumi par āra ugunsdzēsības
ūdensapgādes tīklu un konstrukciju
projektēšanu un uzstādīšanu
3. pielikums

(Ugunsdzēsības hidranta zīmes piemērs)

UGUNSDZĒSĪBAS HIDRANTA ZĪME

Atstumas nuo ženklo iki gaisrinio hidranto iš priekio (m)	Attālums no zīmes līdz ugunsdzēsības hidranta priekšpusei (m)
Magistralinio vandentiekio tinklo vamzdyno skersmuo (mm)	Santehnikas cauruļvada diametrs (mm)
Atstumas nuo ženklo iki gaisrinio hidranto iš kairės arba dešinės pusės (m)	Attālums starp zīmi un ugunsdzēsības hidrantu kreisajā vai labajā pusē (m)

Piezīmes.

1. Ugunsdzēsības hidranta zīmei (turpmāk “marķējums”) ir kvadrātveida forma, kuras izmēri ir vismaz 200x200 mm. Palielinot zīmes izmērus, ir jāpalielina visu zīmju izmēri un zīmes dati, piemērojot to pašu attiecību.
2. Zīmes krāsa ir balta piktogramma uz sarkana fona.
3. Marķējuma un marķējuma datu augstums nedrīkst būt mazāks par 20 mm, platums nedrīkst būt mazāks par 10 mm.
4. Marķējumam jābūt izgatavotam no materiāliem, kas ir izturīgi pret triecieniem un atmosfēras aģentiem, kas piemēroti videi, kurā to lieto.